

Adventná príloha Farského listu

pondelok 2. adventného týždňa

1. čítanie: Iz 35, 1-10

Táto stať z proroka Izaiáša je skutočnou „ódou na radosť“ na obnovu celého sveta a predovšetkým ľudstva, ktorého zranené telo a zatvrdilá duša majú byť uzdravené. Túto obnovu koná Pán – stvoriteľ a spasiteľ. Nejde iba o oslavu návratu vyhnancoz z Babylonu, ale tiež o vyznanie viery. Boh vidí, že v srdciach ľudí sa skrýva silná túžba po šťastí, a svojim mocným konaním ju uskutočňuje.

utorok 2. adventného týždňa

1. čítanie: Iz 40, 1-11

Boží ľud môže oživiť svoj vzťah s Pánom a znovu nastoliť vernosť Božej zmluve. Viditeľným znakom tejto obnovenej zmluvy je podľa proroka to, že sa babylonskí vyhnanci budú môcť vrátiť do svojej vlasti, a to nie s hanbou, ale víťazne a s veľkým jasotom. Sám Pán bude kráčať na čele svojho ľudu ako víťazný vojvoda a súcitný pastier. Pane daj nám silu, aby sme my potešovali druhých rovnakou útechou, ktorou ty potešuješ nás.

streda 2. adventného týždňa

1. čítanie: Iz 40, 25-31

Kedykoľvek prorok hovorí o Bohu, snaží sa presvedčiť svojich poslucháčov, že Boh môže a chce spasíť alebo potešiť. Preto ich presvedčuje, že Boh sa o svojich verných dobré stará. Ak je teda Boh Izraela taký, nemá vyvolený národ žiadny dôvod pochybovať o Pánovi alebo si myslieť, že ho Boh opustil alebo nechal napospas tvrdej skúsenosti vyhnanstva. Je však nutné vzdať sa všetkého úsilia o sebestačnosť a nezávislosť na Bohu a naopak uznať svoju úbohosť a krehkosť pred Pánom.

Evanjelium: Lk 5, 17-26

Skutočnosť, že Ježiš odpovedá nosičom, ktorí k nemu s dôverou prinášajú ochrnutého, tým, že tomu úbožiakovi odpúšťa hriechy, sa možno i nám zdá podozrivá. Keby však mal vieru v Ježiša, dokázal by vidieť všetky problémy ľudstva jeho očami a pochopil by, že jeho odpustenie je oveľa potrebnejšie než čokoľvek iné. Veď tým najväčším zranením, ktoré sužuje ľudstvo je hriech. Ježišovo kráľovstvo sa nám predstavuje ako uzmierenie mňa, hriešnika, s Bohom, ako nová možnosť, ktorú mi dáva Božia milosť.

Evanjelium: Mt 18, 12-14

Toto podobenstvo o stratenej ovci je výzvou, aby sme sa radovali z toho, že Boh odpúšťa hriešnikom, ktorí sa k nemu obracajú, a aby sme aj my boli ochotní ponúknuť svoje odpustenie všetkým našim bližným. Ježiš ukazuje svojim učeníkom, že v živote spoločenstva sú dôležité tieto hodnoty: úsilie stať sa maličkými, ochota prijať druhých, starostlivosť o tých, ktorých viera pomaly slabne.

Evanjelium: Mt 11, 28-30

Ježiš nás upozorňuje, že maličkým je iba ten, kto verí, že Ježišov štýl života – „tichý a pokorný srdcom“ – je jedinou cestou k poznaniu Božích tajomstiev. Osvojiť si ich môže každý, kto k nemu prichádza a kto je ochotný nastúpiť na cestu nasledovania. Je nutné, aby sme sa vybrali na cestu nasledovania a šli k nemu, pretože on hovorí o Otcovi iba s tými, kto sú jeho priatelia. Byť v Ježišovej škole je náročné. Vyžaduje to všetok náš čas a celú našu osobnosť. Každý, kto nasleduje Ježiša, u neho nachádza občerstvenie a pokoj pre svoje srdce.

štvrtok 2. adventného týždňa

1. čítanie: Iz 41, 13-20

Prorok hovorí, že Boží ľud má počítať so svojim Pánom, ktorý ho môže a chce zachrániť od nepriateľov a zahrnúť ho radosťou a svojou priazňou. Boží ľud sa má spoznať v chudákoch a úbožiakoch, ktorí márne hľadajú vodu, aby zahnali smäd. S veľkou láskou sa k nim skláňa sám Pán a pripravuje pre svoj ľud nový exodus, ktorého obrazom je púšť, plná bujnej vegetácie a zavlažovaná prúdmi vôd ako záhrada v Edene. V tejto prekrásnej záhrade sa izraelský ľud opäť stretne so svojim Bohom.

piatok 2. adventného týždňa

1. čítanie: Iz 48, 17-19

Izaiáš predstavuje Pána ako Boha Izraela a nazýva ho niekoľkými ďalšími menami. Okrem označenia „vykupiteľ“ tu nájdeme tiež meno „Svätý Izraela“ a vždy predstavuje Boha Izraela ako toho, kto vykupuje svoj ľud. Dielo spásy, v ktorom sa zjavuje Božia svätosť, sa prejavuje tiež cez vnútorné poučovanie ľudu, ktoré ho uschopňuje kráčať cestou zmluvy a spoznávať láskyplný plán spásy, ktorý má Boh s celým ľudstvom, a kvôli ktorému stvoril tiež svet.

sobota 2. adventného týždňa

1. čítanie: Sir 48, 1-4.9-11

Autor knihy sa snaží nájsť v pohľade na milosť poučenie pre prítomnosť. Preto predstavuje súbor kladných i záporných osobností biblických dejín. Medzi nimi vyniká postava proroka Eliáša, ktorého zápal a nadšenie pre Pána, Boha Izraela, prirovnáva Sirachovec k ohňu. Celý Eliášov život bol zasvätený Pánovi, v ktorého prítomnosti prorok neustále prebýval. Vrcholom oslavy Eliáša je poukázanie na jedinečný záver jeho života, chápaný ako víťazstvo života nad smrťou a dosiahnutie blaženosti, ktorá očakáva všetkých, ktorí ako Eliáš zomrú v láske.

Evanjelium: Mt 11, 11-15

Ježiš pozýva svojich poslucháčov k hlbokému pochopeniu úlohy a postavy Jána Krstiteľa vo svetle Zákona a Prorokov, v ktorých sa zjavuje Boží plán. Kto číta Starý zákon pozorne a na základe viery správne rozlišuje, pochopí, že Ján Krstiteľ je predelom medzi poriadkom očakávania a poriadkom dovŕšenia. On je tým Eliášom, ktorý má podľa biblickej a židovskej tradície prísť bezprostredne pred Mesiášom.

Evanjelium: Mt 11, 16-19

Toto podobenstvo nám predstavuje dve rozdielne skupiny detí, ktoré sa medzi sebou nedokážu dohodnúť. Prvá skupina sa chce hrať, ale druhá stratila záujem ešte skôr ako hra začala. V reakcii Ježišových súčasníkov na Jána Krstiteľa a na Ježiša zisťujeme, že nechcú prijať jedného, ani druhého. Podobajú sa preto náladovým deťom z podobenstva. Ježišove slová o Jánovi Krstiteľovi sú výzvou k novému pochopeniu viery a k prijatiu Božieho plánu spásy i spôsobu, akým sa Boh zjavuje a koná v dejinách sveta.

Evanjelium: Mt 9, 35-10,1.5-8

Ježiš po svojom premenení hovorí so svojimi učeníkmi o prorokovi Eliášovi. Na základe rabínskych diskusií o tom, aké je Eliášove poslanie a či a ako sa splní Malachiášove proroctvo o jeho návrate, Ježiš hovorí, že prijíma názor tých, ktorí tvrdia, že Eliáš má prísť pred súdom. Ježiš však odmieta vtedy silne rozšírené fantastické poňatie Eliášovho príchodu a vedie svojich učeníkov, aby dobre rozlišovali Boží zámer, ktorý sa zjavuje pred ich očami. Teda potvrdzuje, že Eliáš už prišiel, ale ľudia ho nespoznali, a že jeho osud čaká i Syna človeka.